HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

14 iulie 2026 *

„Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolul 2 – Domeniu de aplicare material – Articolele 5 și 6 – Principii legate de prelucrare și legalitatea acesteia – Articolul 9 – Noțiunea de «date privind sănătatea» – Articolul 10 – Noțiunea de «date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni» – Combaterea dopajului în domeniul sportului – Publicarea online a numelui unei persoane care a încălcat normele antidoping, a duratei interdicției sale de a participa la evenimente sportive și a motivelor acestei interdicții – Evaluare comparativă a intereselor – Proporționalitate – Articolul 77 – Dreptul de a depune o plângere la o autoritate de supraveghere în cazul în care o astfel de publicare este iminentă”

În cauza C-474/24,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Bundesverwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ Federal, Austria), prin decizia din 28 iunie 2024, primită de Curte la 4 iulie 2024, în procedura

AR,

YT,

DI,

RN,

cu participarea:

Österreichische Datenschutzbehörde,

Nationale Anti-Doping Agentur Austria GmbH (NADA Austria),

Österreichische Anti-Doping Rechtskommission (ÖADR),

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte, domnul T. von Danwitz, vicepreședinte, domnii C. Lycourgos și I. Jarukaitis, doamna M. L. Arastey Sahún, domnii J. Passer (raportor), M. Condinanzi și F. Schalin, președinți de cameră, și domnii E. Regan, N. Piçarra, A. Kumin, N. Jääskinen, B. Smulders, S. Gervasoni și N. Fenger, judecători,

* Limba de procedură: germana.

avocat general: domnul D. Spielmann,

grefier: doamna R. Șereș, administratoare,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 13 mai 2025,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru AR, YT, DI și RN, de J. Öhlböck, Rechtsanwalt;

– pentru Österreichische Datenschutzbehörde, de M. Schmidl și E. Wagner, în calitate de agenți;

– pentru Nationale Anti-Doping Agentur Austria GmbH (NADA Austria), de T. Grünvaldska și A. Schütz, Rechtsanwälte, și K. Van Quathem, advocaat;

– pentru guvernul austriac, de J Schmoll și C. Gabauer, în calitate de agenți;

– pentru guvernul leton, de J. Davidoviča, K. Pommere și S. Zellis, în calitate de agenți;

– pentru guvernul neerlandez, de M. K. Bulterman și H. S. Gijzen, în calitate de agenți;

– pentru guvernul polonez, de B. Majczyna, în calitate de agent;

– pentru guvernul finlandez, de M. Pere, în calitate de agent;

– pentru Comisia Europeană, de A. Bouchagiar, M. Heller și H. Kranenborg, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 25 septembrie 2025,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 16 alineatul (2) prima teză TFUE, a articolului 5 alineatul (1) literele (a) și (c), a articolului 6 alineatul (3) al doilea paragraf, precum și a articolelor 9, 10, 17 și 77 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1, rectificare în JO 2018, L 127, p. 2, denumit în continuare „RGPD”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între sportivii AR, YT, DI și RN, pe de o parte, și Nationale Anti-Doping Agentur Austria GmbH (NADA Austria) și Österreichische Anti-Doping Rechtskommission (ÖADR) [Comisia Juridică Austriacă Antidoping (ÖADR)], pe de altă parte, în legătură cu publicarea pe internet a mai multor informații care îi privesc, referitoare la încălcări ale reglementării austriece antidoping săvârșite de acești sportivi.

Cadrul juridic

CMA

3 Codul mondial antidoping, în versiunea în vigoare în 2021 (denumit în continuare „CMA”), elaborat de Agenția Mondială Antidoping, este textul de bază privind combaterea mondială a dopajului în sport, astfel cum reiese din Declarația de la Copenhaga din 5 martie 2003 împotriva dopajului în sport. Acest cod este un instrument cu caracter privat pe care statele semnatare ale Convenției internaționale împotriva dopajului în sport a Organizației Națiunilor Unite, semnată la 19 octombrie 2005 la Paris și intrată în vigoare la 1 februarie 2007, s-au angajat să îl respecte. Atât această declarație, cât și această convenție au fost semnate de toate statele membre ale Uniunii Europene.

4 Articolul 2 din CMA enumeră, la punctele 1-11, categoriile de încălcări ale normelor antidoping.

5 Articolul 2 punctul 6 din CMA, care se referă la deținerea de către un sportiv sau de către un membru al personalului de încadrare al unui sportiv a unei substanțe interzise sau a unei metode interzise, coroborat cu articolul 4 punctul 4 din acesta autorizează utilizarea anumitor substanțe în scopuri terapeutice.

6 Articolul 14 punctul 3 subpunctul 2 din CMA impune organizațiilor antidoping în cauză să divulge public „rezultatul procedurii antidoping, inclusiv sportul, norma antidoping încălcată, numele sportivului sau al altei persoane care a comis încălcarea, substanța interzisă sau metoda interzisă în cauză (dacă este cazul) și consecințele impuse”.

Dreptul Uniunii Europene

Tratatul FUE

7 Articolul 16 TFUE prevede:

„(1) Orice persoană are dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc.

(2) Parlamentul European și Consiliul [Uniunii Europene], hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, stabilesc normele privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și de către statele membre în exercitarea activităților care fac parte din domeniul de aplicare a dreptului Uniunii, precum și normele privind libera circulație a acestor date. Respectarea acestor norme face obiectul controlului unor autorități independente.

[…]”

8 Articolul 165 TFUE prevede:

„[…]

(2) Acțiunea Uniunii urmărește:

[…]

– să dezvolte dimensiunea europeană a sportului, prin promovarea spiritului de echitate și de deschidere în competițiile sportive și a cooperării între organizațiile cu responsabilități în domeniul sportului, precum și prin protejarea integrității fizice și morale a sportivilor, îndeosebi a celor mai tineri dintre aceștia.

[…]

(4) Pentru a contribui la realizarea obiectivelor menționate de prezentul articol:

[…]

– Consiliul adoptă recomandări, la propunerea Comisiei [Europene]."

RGPD

9 Potrivit considerentelor (10)-(12), (16), (35), (39), (51) și (112) ale RGPD:

„(10) Pentru a se asigura un nivel consecvent și ridicat de protecție a persoanelor fizice și pentru a se îndepărta obstacolele din calea circulației datelor cu caracter personal în cadrul Uniunii, nivelul protecției drepturilor și libertăților persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea unor astfel de date ar trebui să fie echivalent în toate statele membre. Aplicarea consecventă și omogenă a normelor în materie de protecție a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal ar trebui să fie asigurată în întreaga Uniune. În ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în vederea respectării unei obligații legale, a îndeplinirii unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este învestit operatorul, statelor membre ar trebui să li se permită să mențină sau să introducă dispoziții de drept intern care să clarifice într-o mai mare măsură aplicarea normelor prezentului regulament. În coroborare cu legislația generală și orizontală privind protecția datelor, prin care este pusă în aplicare Directiva 95/46/CE [a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO 1995, L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10)], statele membre au mai multe legi sectoriale specifice în domenii care necesită dispoziții mai precise. Prezentul regulament oferă, de asemenea, statelor membre o marjă de manevră în specificarea normelor sale, inclusiv în ceea ce privește prelucrarea categoriilor speciale de date cu caracter personal («date sensibile»). În acest sens, prezentul regulament nu exclude dreptul statelor membre care stabilește circumstanțele aferente unor situații de prelucrare specifice, inclusiv stabilirea cu o mai mare precizie a condițiilor în care prelucrarea datelor cu caracter personal este legală.

(11) Protecția efectivă a datelor cu caracter personal în întreaga Uniune necesită nu numai consolidarea și stabilirea în detaliu a drepturilor persoanelor vizate și a obligațiilor celor care prelucrează și decid prelucrarea datelor cu caracter personal, ci și competențe echivalente pentru monitorizarea și asigurarea conformității cu normele de protecție a datelor cu caracter personal și sancțiuni echivalente pentru infracțiuni în statele membre.

(12) Articolul 16 alineatul (2) [TFUE] mandatează Parlamentul European și Consiliul să stabilească normele privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal, precum și normele privind libera circulație a acestor date.

[…]

(16) Prezentul regulament nu se aplică chestiunilor de protecție a drepturilor și libertăților fundamentale sau la libera circulație a datelor cu caracter personal referitoare la activități care nu intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii, de exemplu activitățile privind securitatea națională. Prezentul regulament nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal de către statele membre atunci când acestea desfășoară activități legate de politica externă și de securitatea comună a Uniunii.

[…]

(35) Datele cu caracter personal privind sănătatea ar trebui să includă toate datele având legătură cu starea de sănătate a persoanei vizate care dezvăluie informații despre starea de sănătate fizică sau mentală trecută, prezentă sau viitoare a persoanei vizate. Acestea includ informații despre persoana fizică colectate în cadrul înscrierii acesteia la serviciile de asistență medicală sau în cadrul acordării serviciilor respective persoanei fizice în cauză, astfel cum sunt menționate în Directiva 2011/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului [din 9 martie 2011 privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere (JO 2011, L 88, p. 45)]; un număr, un simbol sau un semn distinctiv atribuit unei persoane fizice pentru identificarea singulară a acesteia în scopuri medicale; informații rezultate din testarea sau examinarea unei părți a corpului sau a unei substanțe corporale, inclusiv din date genetice și eșantioane de material biologic; precum și orice informații privind, de exemplu, o boală, un handicap, un risc de îmbolnăvire, istoricul medical, tratamentul clinic sau starea fiziologică sau biomedicală a persoanei vizate, indiferent de sursa acestora, ca de exemplu, un medic sau un alt cadru medical, un spital, un dispozitiv medical sau un test de diagnostic in vitro.

[…]

(39) Orice prelucrare de date cu caracter personal ar trebui să fie legală și echitabilă. […] Datele cu caracter personal ar trebui să fie adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar pentru scopurile în care sunt prelucrate. Aceasta necesită, în special, asigurarea faptului că perioada pentru care datele cu caracter personal sunt stocate este limitată strict la minimum. Datele cu caracter personal ar trebui prelucrate doar dacă scopul prelucrării nu poate fi îndeplinit în mod rezonabil prin alte mijloace. În vederea asigurării faptului că datele cu caracter personal nu sunt păstrate mai mult timp decât este necesar, ar trebui să se stabilească de către operator termene pentru ștergere sau revizuirea periodică. […]

[…]

(51) Datele cu caracter personal care sunt, prin natura lor, deosebit de sensibile în ceea ce privește drepturile și libertățile fundamentale necesită o protecție specifică, deoarece contextul prelucrării acestora ar putea genera riscuri considerabile la adresa drepturilor și libertăților fundamentale. […] Asemenea date cu caracter personal nu ar trebui prelucrate, cu excepția cazului în care prelucrarea este permisă în cazuri specifice prevăzute de prezentul regulament, ținând seama de faptul că dreptul statelor membre poate prevedea

dispoziții specifice cu privire la protecția datelor în scopul adaptării aplicării normelor din prezentul regulament în vederea respectării unei obligații legale sau a îndeplinirii unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este învestit operatorul. Pe lângă cerințele specifice pentru o astfel de prelucrare, ar trebui să se aplice principiile generale și alte norme prevăzute de prezentul regulament, în special în ceea ce privește condițiile pentru prelucrarea legală. Ar trebui prevăzute în mod explicit derogări de la interdicția generală de prelucrare a acestor categorii speciale de date cu caracter personal, printre altele atunci când persoana vizată își dă consimțământul explicit sau în ceea ce privește nevoile specifice în special atunci când prelucrarea este efectuată în cadrul unor activități legitime de către anumite asociații sau fundații al căror scop este de a permite exercitarea libertăților fundamentale.

[…]

(112) Aceste derogări ar trebui să se aplice, în special, transferurilor de date solicitate și necesare din considerente importante de interes public, de exemplu în cazul schimbului internațional de date între autoritățile din domeniul concurenței, administrațiile fiscale sau vamale, între autoritățile de supraveghere financiară, între serviciile competente în materie de securitate socială sau de sănătate publică, de exemplu în cazul depistării punctelor de contact pentru bolile contagioase sau pentru reducerea și/sau eliminarea dopajului în sport. […]”

10 Articolul 2 din RGPD, intitulat „Domeniul de aplicare material”, prevede:

„(1) Prezentul regulament se aplică prelucrării datelor cu caracter personal, efectuată total sau parțial prin mijloace automatizate, precum și prelucrării prin alte mijloace decât cele automatizate a datelor cu caracter personal care fac parte dintr-un sistem de evidență a datelor sau care sunt destinate să facă parte dintr-un sistem de evidență a datelor.

(2) Prezentul regulament nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal:

(a) în cadrul unei activități care nu intră sub incidența dreptului Uniunii;

[…]”

11 Articolul 4 din RGPD, intitulat „Definiții”, prevede:

„În sensul prezentului regulament:

1. «date cu caracter personal» înseamnă orice informații privind o persoană fizică identificată sau identificabilă («persoana vizată»); o persoană fizică identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un element de identificare, cum ar fi un nume, un număr de identificare, date de localizare, un identificator online, sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, genetice, psihice, economice, culturale sau sociale;

2. «prelucrare» înseamnă orice operațiune sau set de operațiuni efectuate asupra datelor cu caracter personal sau asupra seturilor de date cu caracter personal, cu sau fără utilizarea de mijloace automatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, structurarea, stocarea, adaptarea sau modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, divulgarea prin transmitere, diseminarea sau punerea la dispoziție în orice alt mod, alinierea sau combinarea, restricționarea, ștergerea sau distrugerea;

[…]

15. «date privind sănătatea» înseamnă date cu caracter personal legate de sănătatea fizică sau mentală a unei persoane fizice, inclusiv prestarea de servicii de asistență medicală, care dezvăluie informații despre starea de sănătate a acesteia;

[…]”

12 Articolul 5, intitulat „Principii legate de prelucrarea datelor cu caracter personal”, are următorul cuprins:

„(1) Datele cu caracter personal sunt:

(a) prelucrate în mod legal, echitabil și transparent față de persoana vizată («legalitate, echitate și transparență»);

[…]

(c) adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar în raport cu scopurile în care sunt prelucrate («reducerea la minimum a datelor»);

[…]”

13 Articolul 6 din RGPD, intitulat „Legalitatea prelucrării”, enunță:

„(1) Prelucrarea este legală numai dacă și în măsura în care se aplică cel puțin una dintre următoarele condiții:

[…]

(c) prelucrarea este necesară în vederea îndeplinirii unei obligații legale care îi revine operatorului;

[…]

(e) prelucrarea este necesară pentru îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este învestit operatorul;

[…]

(3) Temeiul pentru prelucrarea menționată la alineatul (1) literele (c) și (e) trebuie să fie prevăzut în:

(a) dreptul Uniunii; sau

(b) dreptul intern care se aplică operatorului.

Scopul prelucrării este stabilit pe baza respectivului temei juridic sau, în ceea ce privește prelucrarea menționată la alineatul (1) litera (e), este necesar pentru îndeplinirea unei sarcini efectuate în interes public sau în cadrul exercitării unei funcții publice atribuite operatorului. Respectivul temei juridic poate conține dispoziții specifice privind adaptarea aplicării normelor prezentului regulament, printre altele: condițiile generale care reglementează legalitatea prelucrării de către operator; tipurile de date care fac obiectul prelucrării; persoanele vizate; entitățile cărora le pot fi divulgate datele și scopul pentru care respectivele date cu caracter personal pot fi divulgate; limitările legate de scop; perioadele de stocare; și operațiunile și procedurile de prelucrare, inclusiv măsurile de asigurare a unei prelucrări legale și echitabile cum sunt cele pentru alte situații concrete de prelucrare astfel cum sunt prevăzute în capitolul IX. Dreptul Uniunii sau dreptul intern urmărește un obiectiv de interes public și este proporțional cu obiectivul legitim urmărit.

[…]”

14 Articolul 9 din RGPD, intitulat „Prelucrarea de categorii speciale de date cu caracter personal”, prevede:

„(1) Se interzice prelucrarea de date cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, confesiunea religioasă sau convingerile filozofice sau apartenența la sindicate și prelucrarea de date genetice, de date biometrice pentru identificarea unică a unei persoane fizice, de date privind sănătatea sau de date privind viața sexuală sau orientarea sexuală ale unei persoane fizice.

(2) Alineatul (1) nu se aplică în următoarele situații:

(a) persoana vizată și-a dat consimțământul explicit pentru prelucrarea acestor date cu caracter personal pentru unul sau mai multe scopuri specifice, cu excepția cazului în care dreptul Uniunii sau dreptul intern prevede ca interdicția prevăzută la alineatul (1) să nu poată fi ridicată prin consimțământul persoanei vizate;

[…]

(g) prelucrarea este necesară din motive de interes public major, în baza dreptului Uniunii sau a dreptului intern, care este proporțional cu obiectivul urmărit, respectă esența dreptului la protecția datelor și prevede măsuri corespunzătoare și specifice pentru protejarea drepturilor fundamentale și a intereselor persoanei vizate;

[…]

(i) prelucrarea este necesară din motive de interes public în domeniul sănătății publice, cum ar fi protecția împotriva amenințărilor transfrontaliere grave la adresa sănătății sau asigurarea de standarde ridicate de calitate și siguranță a asistenței medicale și a medicamentelor sau a dispozitivelor medicale, în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern, care prevede măsuri adecvate și specifice pentru protejarea drepturilor și libertăților persoanei vizate, în special a secretului profesional;

[…]”

15 Articolul 10 din RGPD, intitulat „Prelucrarea de date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni”, prevede:

„Prelucrarea de date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni sau la măsuri de securitate conexe în temeiul articolului 6 alineatul (1) se efectuează numai sub controlul unei autorități de stat sau atunci când prelucrarea este autorizată de dreptul Uniunii sau de dreptul intern care prevede garanții adecvate pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate. Orice registru cuprinzător al condamnărilor penale se ține numai sub controlul unei autorități de stat.”

16 Articolul 17 din RGPD, intitulat „Dreptul la ștergerea datelor («dreptul de a fi uitat»)”, prevede:

„(1) Persoana vizată are dreptul de a obține din partea operatorului ștergerea datelor cu caracter personal care o privesc, fără întârzieri nejustificate, iar operatorul are obligația de a șterge datele cu caracter personal fără întârzieri nejustificate în cazul în care se aplică unul dintre următoarele motive:

[…]

(3) Alineatele (1) și (2) nu se aplică în măsura în care prelucrarea este necesară:

[…]

(b) pentru respectarea unei obligații legale care prevede prelucrarea în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern care se aplică operatorului sau pentru îndeplinirea unei sarcini executate în interes public sau în cadrul exercitării unei autorități oficiale cu care este învestit operatorul;

[…]”

17 Capitolul V din RGPD, intitulat „Transferurile de date cu caracter personal către țări terțe sau organizații internaționale”, cuprinde articolele 44-50 din acesta.

18 Articolul 57 din RGPD, intitulat „Sarcini”, prevede la alineatul (1):

„Fără a aduce atingere altor sarcini stabilite în temeiul prezentului regulament, fiecare autoritate de supraveghere, pe teritoriul său:

[…]

(f) tratează plângerile depuse de o persoană vizată, un organism, o organizație sau o asociație în conformitate cu articolul 80 și investighează într-o măsură adecvată obiectul plângerii și informează reclamantul cu privire la evoluția și rezultatul investigației, într-un termen rezonabil, în special dacă este necesară efectuarea unei investigații mai amănunțite sau coordonarea cu o altă autoritate de supraveghere;

[…]”

19 Articolul 58 din RGPD, intitulat „Competențe”, enumeră, la alineatul (1), competențele de investigare pe care le are fiecare autoritate de supraveghere, în timp ce alineatul (2) al acestuia prevede:

„Fiecare autoritate de supraveghere are toate următoarele competențe corective:

(a) de a emite avertizări în atenția unui operator sau a unei persoane împuternicite de operator cu privire la posibilitatea ca operațiunile de prelucrare prevăzute să încalce dispozițiile prezentului regulament;

[…]”

20 Articolul 77 din RGPD, intitulat „Dreptul de a depune o plângere la o autoritate de supraveghere”, prevede:

„(1) Fără a aduce atingere oricăror alte căi de atac administrative sau judiciare, orice persoană vizată are dreptul de a depune o plângere la o autoritate de supraveghere, în special în statul membru în care își are reședința obișnuită, în care se află locul său de muncă sau în care a avut loc presupusa încălcare, în cazul în care consideră că prelucrarea datelor cu caracter personal care o vizează încalcă prezentul regulament.

(2) Autoritatea de supraveghere la care s-a depus plângerea informează reclamantul cu privire la evoluția și rezultatul plângerii, inclusiv posibilitatea de a exercita o cale de atac judiciară în temeiul articolului 78.”

21 Articolul 78 din RGPD, intitulat „Dreptul la o cale de atac judiciară eficientă împotriva unei autorități de supraveghere”, enunță la alineatul (1):

„Fără a aduce atingere oricăror alte căi de atac administrative sau nejudiciare, fiecare persoană fizică sau juridică are dreptul de a exercita o cale de atac judiciară eficientă împotriva unei decizii obligatorii din punct de vedere juridic a unei autorități de supraveghere care o vizează.”

Dreptul austriac

22 Articolul 1 din Anti-Doping-Bundesgesetz 2021 (Legea federală antidoping din 2021) din 23 decembrie 2020 (BGBl. I, 152/2020, denumită în continuare „ADBG”), intitulat „Obiective și încălcarea normelor antidoping”, prevede la alineatul (1) că, „întrucât influențează aptitudinile sportive, dopajul este contrar principiului echității în competiția sportivă, precum și valorii intrinseci reale a sportului (spiritul sportiv) și, în plus, prezintă riscuri pentru sănătate”.

23 Articolul 5 din ADBG, intitulat „Organism independent de control al dopajului”, prevede la alineatul (1) că acest organism are printre altele misiunea de a introduce cereri de examinare la ÖADR, în conformitate cu articolul 18 din ADBG, atunci când apreciază că ADBG a fost încălcată și de a exercita calitatea de parte în procedurile în fața acesteia din urmă, precum și în fața Unabhängige Schiedskommission (Comisia Independentă de Arbitraj, Austria) (denumită în continuare „USK”), în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) și cu articolul 23 alineatul (2) din ADBG.

24 Articolul 5 din ADBG prevede la alineatele (5) și (6):

„(5) Pentru a îndeplini funcția de organism independent de control al dopajului, se instituie o societate de utilitate publică cu răspundere limitată a cărei denumire este «Nationale Anti-Doping Agentur Austria GmbH» și a cărei abreviere este «NADA Austria» [(denumită în continuare «NADA»)]. […] În calitate de operator, în sensul articolului 4 punctul 7 din RGPD, [NADA] prelucrează date cu caracter personal.

(6) Organismul independent de control al dopajului trebuie să informeze Österreichische Bundes-Sportorganisation (BSO) [Organizația Federală Austriacă a Sportului (BSO), Austria], organizațiile sportive, sportivii, celelalte persoane și organizatorii de competiții cu privire la următoarele elemente, în completarea articolului 3, și să le pună gratuit la dispoziția publicului larg:

1. organismele abilitate să dispună controale antidoping;

2. criteriile de includere în lotul de testare național (articolul 9);

3. rambursarea cheltuielilor aferente procedurii de control antidoping;

4. fără a aduce atingere articolului 21 alineatul (3) și articolului 23 alineatul (14), măsurile de siguranță (de exemplu suspendările) și interdicțiile impuse sportivilor și altor persoane care au fost aduse la cunoștința Organismului independent de control al dopajului, precum și ridicarea acestora, cu menționarea numelui persoanelor respective, a duratei interdicției și a motivelor acesteia, fără ca din aceste informații să poată fi deduse categorii speciale de date cu caracter personal ale persoanelor vizate, în special date privind sănătatea. Divulgarea cu privire la sportivii amatori are loc din motive de sănătate publică atunci când o încălcare a normelor antidoping a fost constatată în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) punctele 3 și 9-11;

5. datele, în special datele cu caracter personal și categoriile speciale de date cu caracter personal care fac obiectul unei prelucrări și scopurile în care acestea sunt prelucrate în cadrul acțiunii antidoping sau al unei proceduri de control antidoping.”

25 Articolul 6 din ADBG, intitulat „Dispoziții legale privind protecția datelor”, prevede:

„(1) Organismul independent de control al dopajului este autorizat să prelucreze date cu caracter personal, în calitate de operator în conformitate cu articolul 4 punctul 7 din RGPD, în măsura în care este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentei legi federale și în scopul aplicării acesteia, în special în cadrul misiunilor [ÖADR] și ale [USK] […]

(2) Organismul independent de control al dopajului asigură în special securitatea datelor cu caracter personal și a categoriilor speciale de date cu caracter personal, în conformitate cu

articolele 32-34 din RGPD. Necesitatea prelucrării datelor rezultă din punerea în aplicare efectivă a dispozițiilor antidoping ale [CMA] și a dispozițiilor prezentei legi federale, cu condiția ca persoanele vizate să se fi obligat prin convenție să respecte CMA. Categoriile speciale de date cu caracter personal, în special datele privind sănătatea, pot fi prelucrate numai în măsura în care acest lucru este absolut necesar în conformitate cu dispozițiile antidoping ale prezentei legi federale și ale CMA.

[…]”

26 Articolul 7 din ADBG, intitulat „[ÖADR]”, enunță la alineatul (1):

„[ÖADR] este o comisie independentă față de organele de stat, de particulari și de Organismul independent de control al dopajului. Membrii ÖADR nu trebuie să fi participat nici la investigația cu privire la un sportiv sau la o altă persoană, nici la decizia de a depune o cerere de controlare a unui sportiv sau a unei alte persoane, nici la examinarea deciziei ÖADR de către [USK] în conformitate cu articolul 8. Aceasta trebuie să desfășoare proceduri disciplinare pentru federația sportivă federală competentă în conformitate cu normele antidoping în vigoare ale federației sportive internaționale competente (procedura antidoping).”

27 Articolul 8 din ADBG, intitulat „[USK]”, prevede la alineatul (1):

„[USK] este o comisie independentă față de organele de stat, de particulari și de organismul independent de control al dopajului. Membrii USK nu trebuie să fi participat la investigația cu privire la un sportiv sau la o altă persoană, nici la decizia de a depune o cerere de controlare a unui sportiv sau a unei alte persoane, nici la decizia, supusă verificării lor, a ÖADR însăși. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 23 alineatul (10) punctele 1 și 2, aceasta se înființează în cadrul organismului independent de control al dopajului pentru a verifica deciziile ÖADR în procedurile antidoping.”

28 Articolul 12 din ADBG, intitulat „Exceptări medicale”, reglementează procedura de emitere a autorizațiilor de utilizare a unor substanțe interzise în scopuri terapeutice.

29 Articolul 20 din ADBG, intitulat „Procedura în fața [ÖADR]”, prevede în esență că ÖADR este competentă să desfășoare proceduri antidoping ca urmare a cererilor de examinare depuse de organismul independent de control al dopajului și să adopte decizii în primă instanță în cazul încălcării normelor antidoping ale federației sportive internaționale competente.

30 Articolul 21 din ADBG, intitulat „Alte dispoziții care reglementează procedura”, prevede la alineatul (3):

„În termen de cel mult 20 de zile de la rămânerea definitivă a deciziei, ÖADR trebuie să informeze BSO, organizațiile sportive, sportivii, alte persoane și organizatorii de competiții, precum și publicul larg cu privire la măsurile de siguranță impuse (de exemplu suspendări) și la deciziile adoptate în cadrul procedurilor antidoping, cu menționarea numelui persoanei vizate, a duratei interdicției și a motivelor acesteia, fără ca din aceste informații să poată fi deduse date privind sănătatea respectivei persoane. Această informație poate fi omisă în cazul persoanelor deosebit de vulnerabile, al sportivilor amatori, precum și al persoanelor care au contribuit în mod substanțial la descoperirea unor încălcări potențiale ale normelor antidoping prin comunicarea unor informații sau a altor indicii. În cazul sportivilor amatori, divulgarea are loc pentru motive de sănătate publică atunci când s-a constatat o încălcare a normelor antidoping în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) punctele 3 și 9-11.”

31 Articolul 23 din ADBG, intitulat „Procedura în fața [USK]”, enunță la alineatul (14):

„USK trebuie să informeze BSO, organizațiile sportive, sportivii, alte persoane și organizatorii de competiții, precum și publicul larg cu privire la deciziile sale, cu menționarea numelui persoanei vizate, a duratei interdicției și a motivelor acesteia, fără ca din aceste informații să poată fi deduse date privind sănătatea respectivei persoane. Această informație poate fi omisă în cazul persoanelor deosebit de vulnerabile, al sportivilor amatori și al persoanelor care au contribuit în mod substanțial la descoperirea unor încălcări potențiale ale normelor antidoping prin comunicarea unor informații sau a altor indicii. În cazul sportivilor amatori, divulgarea are loc pentru motive de sănătate publică atunci când s-a constatat o încălcare a normelor antidoping în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) punctele 3 și 9-11.”

32 Articolul 24 din ADBG, intitulat „Obligații speciale ale organizației sportive”, prevede în esență la alineatul (4) că organizațiile sportive nu pot angaja persoane vizate de o interdicție în temeiul normelor antidoping.

Litigiul principal și întrebările preliminare

33 AR, YT, DI și RN, patru sportivi, au făcut obiectul unor decizii de interzicere a participării la competiții pentru o perioadă determinată sau pe viață, adoptate fie de ÖADR, la finalul procedurilor antidoping pe care le desfășurase, fie de USK, competentă să reexamineze deciziile ÖADR.

34 În temeiul legislației austriece în materie de antidoping, interdicțiile decise de ÖADR sau de USK sunt publicate de NADA sub formă de listă de pe site-ul său internet. Această listă cuprinde prenumele și numele sportivului în cauză, disciplina sportivă practicată, încălcarea normelor antidoping săvârșită, sancțiunea aplicată, precum și data de început și de sfârșit a acesteia. ÖADR publică de asemenea aceste date pe propriul său site internet, la rubrica „Comunicate de presă”.

35 În luna octombrie 2021, reclamanții din litigiul principal au solicitat ÖADR și NADA să elimine de pe aceste site-uri internet menționarea numelor lor și a sporturilor în cauză.

36 Întrucât ÖADR și NADA nu au dat curs cererilor reclamanților din litigiul principal, aceștia au sesizat Österreichische Datenschutzbehörde (Autoritatea austriacă pentru protecția datelor) cu o plângere în temeiul articolului 77 alineatul (1) din RGPD, având ca obiect constatarea unei încălcări a dreptului la ștergerea datelor, prevăzut la articolul 17 din acest regulament, și obligarea ÖADR și a NADA la eliminarea acestei mențiuni de pe site-urile internet menționate. Aceștia au arătat că era vorba despre o categorie specială de date cu caracter personal, în sensul articolului 9 din regulamentul menționat, precum și despre o prelucrare de date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni, în sensul articolului 10 din același regulament. Regimul nediferențiat al publicării prevăzut în dreptul austriac ar fi incompatibil cu articolul 6 alineatul (3) din RGPD și nu ar fi nici necesar, nici proporțional.

37 Printr-o decizie din 26 noiembrie 2021, Autoritatea austriacă pentru protecția datelor a respins plângerea formulată de AR, de DI și de RN ca nefondată. Această autoritate a apreciat printre altele că publicarea datelor în discuție era necesară pentru a respecta o obligație legală prevăzută de reglementarea referitoare la antidoping și că, prin urmare, un drept la ștergerea datelor era exclus în temeiul articolului 17 alineatul (3) litera (b) din RGPD. În ceea ce privește plângerea lui YT, autoritatea menționată a respins-o pentru lipsa interesului de a acționa, pentru motivul că datele sale nu fuseseră încă publicate.

38 Reclamanții din litigiul principal au introdus, în temeiul articolului 78 alineatul (1) din RGPD, o cale de atac împotriva acestei decizii la Bundesverwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ Federal, Austria), care este instanța de trimitere. În cadrul aceste căi de atac, ei au reiterat în esență argumentele pe care le prezentaseră în cadrul procedurii administrative. În plus, YT a invocat faptul că i-a fost aplicată o suspendare de patru ani prin decizia ÖADR și că, prin urmare, o publicare a datelor sale era iminentă. NADA a arătat printre altele că publicarea datelor cu caracter personal în cauză pe site-ul său internet era legală, din moment ce era necesară „în vederea îndeplinirii unei obligații legale” care îi incumba și pentru „îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public”, în sensul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf literele (c) și (e) din RGPD. Prin urmare, în conformitate cu articolul 17 alineatul (3) litera (b) din acest regulament, ea nu ar fi obligată să șteargă aceste date de pe site-ul său internet.

39 Instanța de trimitere a suspendat procedura principală ca urmare a introducerii de către USK a cererii de decizie preliminară în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 7 mai 2024, NADA ș.a. (C-115/22, EU:C:2024:384). După ce această cerere a fost declarată inadmisibilă, procedura națională în fața acestei instanțe și-a reluat cursul.

40 În aceste condiții, Bundesverwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ Federal) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Prelucrarea datelor unor persoane, prin care numele lor, disciplina sportivă practicată, încălcarea dispozițiilor antidoping săvârșită, sancțiunea [aplicată] și data de început și de sfârșit a sancțiunii sunt publicate în partea accesibilă publicului a site-ului internet al [NADA], https://www.nada.at/de/recht/suspendierungen-sperren, sub forma înscrierii într-un tabel, precum și prin comunicate de presă accesibile publicului ale […] [ÖADR] de la adresa de internet https://www.oeadr.at, intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii în sensul articolului 16 alineatul (2) prima teză TFUE, cu consecința aplicării [RGPD] [unei] asemenea prelucrări [a] datelor cu caracter personal?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

2) Informația referitoare la faptul că o anumită persoană a săvârșit o anumită încălcare a dispozițiilor antidoping și că din cauza acestei încălcări i s-a interzis să participe la competiții (naționale și internaționale) constituie o «dată privind sănătatea» în sensul articolului 9 din RGPD?

3) RGPD – în special în lumina articolului 6 alineatul (3) al [doilea] paragraf din acesta – se opune unei dispoziții naționale care prevede publicarea numelui persoanelor vizate de decizia [ÖADR] sau a [USK], a duratei interdicției și a motivelor pentru impunerea acesteia, însă fără a putea fi deduse date privind sănătatea persoanei vizate? În această privință, are vreo relevanță faptul că, potrivit dispoziției naționale, publicarea acestor informații pentru publicul larg poate fi omisă numai în cazul în care persoana vizată este un sportiv amator, un minor sau o persoană care, prin dezvăluirea de informații sau de alte indicii, a contribuit în mod substanțial la descoperirea unor încălcări potențiale ale reglementării antidoping?

4) RGPD – în special în lumina principiilor prevăzute la articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (c) din acesta – impune, în toate cazurile, înainte de publicare, să se realizeze o evaluare comparativă a intereselor personale ale persoanei vizate cărora li se aduce atingere prin publicare, pe de o parte, și a interesului publicului larg de a fi informat cu privire la încălcarea reglementării antidoping săvârșită de un sportiv, pe de altă parte?

5) Informația referitoare la faptul că o anumită persoană a săvârșit o anumită încălcare a dispozițiilor antidoping și că din cauza acestei încălcări i s-a interzis să participe la competiții (naționale și internaționale) constituie o prelucrare de date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni în sensul articolului 10 din RGPD?

În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a cincea întrebare:

6) Activitățile sau deciziile unei autorități care este însărcinată cu supravegherea prelucrării datelor cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni sau la măsuri de securitate conexe în sensul articolului 10 din RGPD trebuie să fie supuse controlului jurisdicțional?

7) Plângerea depusă în temeiul articolului 77 din RGPD prin care se invocă o încălcare a articolului 17 din RGPD – în condițiile în care, la momentul depunerii plângerii la autoritatea pentru protecția datelor și al deciziei acestei autorități, nu avusese loc prelucrarea datelor cu caracter personal ale persoanei vizate, această prelucrare producându-se totuși pe parcursul procedurii jurisdicționale din calea de atac în fața instanței – este admisibilă, respectiv, devine admisibilă ulterior dacă la depunerea plângerii existau deja indicii că prelucrarea datelor cu caracter personal de către operator era iminentă sau că urma să aibă loc în viitorul apropriat?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

41 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 2 alineatul (2) litera (a) din RGPD coroborat cu articolul 16 alineatul (2) prima teză TFUE trebuie interpretat în sensul că intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii și, așadar, al celui al acestui regulament o prelucrare de date cu caracter personal care constă în publicarea, în temeiul unor norme naționale antidoping, a numelor sportivilor sancționați pentru încălcarea acestor norme, a disciplinei sportive practicate de aceștia, a încălcării normelor menționate săvârșite, a sancțiunii pronunțate în privința acestor sportivi, precum și a începutului și a sfârșitului acestei sancțiuni.

42 Este cert că aceste informații referitoare la persoanele sancționate pentru încălcarea normelor naționale antidoping, din moment ce se raportează la persoane fizice identificate, sunt „date cu caracter personal”, în sensul articolului 4 punctul 1 din RGPD, iar publicarea lor pe site-urile internet ale NADA și ÖADR, abilitate să constate și să sancționeze astfel de încălcări, constituie o „prelucrare”, în sensul articolului 4 punctul 2 din acest regulament.

43 O asemenea publicare se încadrează în definiția foarte largă a domeniului de aplicare material al RGPD, astfel cum este enunțată la articolul 2 alineatul (1) din acesta [Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504, punctul 61].

44 Instanța de trimitere ridică însă problema dacă, în măsura în care prelucrarea datelor cu caracter personal în discuție în litigiul principal se înscrie în cadrul combaterii dopajului, ea este exclusă din acest domeniu de aplicare în temeiul excepției prevăzute la acest articol 2 alineatul (2) litera (a), care precizează că acest regulament nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate „în cadrul unei activități care nu intră sub incidența dreptului Uniunii”.

45 Această excepție constituie o punere în aplicare a articolului 16 alineatul (2) prima teză TFUE, care constituie temeiul juridic al RGPD și care împuternicește Parlamentul European și Consiliul să stabilească nu numai normele referitoare la protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată printre altele „de către statele membre în exercitarea activităților care fac parte din domeniul de aplicare a dreptului Uniunii”, ci și normele privind libera circulație a acestor date.

46 Din jurisprudența Curții reiese că excepția de la domeniul de aplicare material al RGPD prevăzută la articolul 2 alineatul (2) litera (a) din acest regulament trebuie, la fel ca celelalte excepții enumerate în mod limitativ la articolul 2 alineatul (2) din acesta, să facă obiectul unei interpretări stricte [a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504, punctul 62 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 16 ianuarie 2024, Österreichische Datenschutzbehörde, C-33/22, EU:C:2024:46, punctul 37].

47 În acest context, Curtea a avut deja ocazia să precizeze că articolul 2 alineatul (2) litera (a) din regulamentul menționat, interpretat în lumina considerentului (16) al aceluiași regulament, are ca unic obiectiv excluderea din domeniul de aplicare al acestuia a prelucrărilor de date cu caracter personal efectuate de autoritățile de stat în cadrul unei activități de apărare a securității naționale sau al unei activități care poate fi încadrată în aceeași categorie [Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504, punctul 66, precum și Hotărârea din 16 ianuarie 2024, Österreichische Datenschutzbehörde, C-33/22, EU:C:2024:46, punctul 37].

48 Or, publicarea datelor cu caracter personal menționate la punctul 41 din prezenta hotărâre, pe care NADA și ÖADR o efectuează pe site-urile lor internet în cadrul activității lor de combatere a dopajului, nu constituie o astfel de prelucrare care ar intra sub incidența articolului 2 alineatul (2) litera (a) din RGPD.

49 Astfel, trebuie să se constate, asemenea domnului avocat general la punctul 45 din concluzii, că excepția de la domeniul de aplicare al RGPD prevăzută la articolul 2 alineatul (2) litera (a) din RGPD nu este aplicabilă unei prelucrări de date cu caracter personal precum cea în discuție în litigiul principal.

50 În plus, așa cum a arătat domnul avocat general la punctele 46-59 din concluzii, această constatare nu poate fi repusă în discuție de argumentele NADA întemeiate, pe de o parte, pe faptul că politica antidoping ar reveni, în temeiul repartizării competențelor prevăzute de dreptul Uniunii, statelor membre, în pofida competenței de sprijinire prevăzute în domeniul sportului la articolul 165 TFUE, și, pe de altă parte, pe faptul că practicarea sportului ar fi o activitate lipsită de caracter economic.

51 Astfel, împrejurarea că o prelucrare de date cu caracter personal este efectuată în cadrul unei activități care intră în competența statelor membre nu are ca efect excluderea acestei prelucrări din domeniul de aplicare al RGPD în temeiul articolului 2 alineatul (2) litera (a) din acesta, în

măsura în care această activitate nu urmărește să protejeze securitatea națională și nu poate fi încadrată în aceeași categorie (a se vedea în acest Hotărârea din 30 aprilie 2025, Inspektorat kam Visshia sadeben savet, C-313/23, C-316/23 și C-332/23, EU:C:2025:303, punctul 104).

52 Nici caracterul pretins neeconomic al practicării sportului nu are nicidecum ca efect să permită încadrarea acestei activități în aceeași categorie cu protejarea securității naționale, astfel încât acest caracter nu poate face ca activitatea în discuție în litigiul principal să intre sub incidența excepției prevăzute la această dispoziție și să o excludă astfel din domeniul de aplicare al RGPD.

53 Această concluzie este de altfel confirmată de considerentul (112) al RGPD, care se referă în mod explicit la posibilitatea, în temeiul dispozițiilor care figurează în capitolul V din acest regulament, a unor „transferuri[…] [către țări terțe sau organizații internaționale] de date solicitate și necesare din considerente importante de interes public, de exemplu în cazul schimbului internațional de date […] pentru reducerea și/sau eliminarea dopajului în sport”.

54 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolul 2 alineatul (2) litera (a) din RGPD coroborat cu articolul 16 alineatul (2) prima teză TFUE trebuie interpretat în sensul că intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii și, așadar, al celui al acestui regulament o prelucrare de date cu caracter personal care constă în publicarea, în temeiul unor norme naționale antidoping, a numelor sportivilor sancționați pentru încălcarea acestor norme, a disciplinei sportive practicate de aceștia, a încălcării normelor menționate săvârșite, a sancțiunii pronunțate în privința acestor sportivi, precum și a începutului și a sfârșitului acestei sancțiuni.

Cu privire la a doua întrebare

55 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 9 din RGPD trebuie interpretat în sensul că informația potrivit căreia o anumită persoană a săvârșit o încălcare specifică a normelor antidoping și îi este interzisă participarea la competiții naționale și internaționale ca urmare a acestei încălcări intră în sfera noțiunii de „date privind sănătatea”, în sensul acestui articol 9.

56 Articolul 9 din RGPD, referitor, astfel cum indică titlul său, la prelucrările privind „categorii speciale” de date cu caracter personal, instituie în principiu interzicerea acestor prelucrări. Astfel, după cum enunță în mod expres considerentul (51) al acestui regulament, datele cu caracter personal care sunt, prin natura lor, deosebit de sensibile în ceea ce privește drepturile și libertățile fundamentale necesită o protecție specifică, deoarece contextul prelucrării acestora ar putea genera riscuri considerabile la adresa drepturilor și libertăților fundamentale.

57 Printre aceste categorii speciale de date cu caracter personal, enumerate la articolul 9 alineatul (1) din RGPD, figurează „date[le] privind sănătatea”. Acestea includ, în conformitate cu articolul 4 punctul 15 din acest regulament, interpretat în lumina considerentului (35) al regulamentului menționat, toate datele cu caracter personal care dezvăluie informații privind starea de sănătate fizică sau mentală trecută, prezentă sau viitoare a unei persoane fizice, inclusiv date referitoare la prestarea de servicii de asistență medicală acestei persoane (Hotărârea din 4 octombrie 2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, punctul 76).

58 În această privință, Curtea a statuat deja că, având în vedere obiectivul RGPD, care este acela de a asigura un nivel ridicat de protecție a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice, în special a vieții private a acestora, în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter

personal referitoare la acestea, noțiunea de „date privind sănătatea” prevăzută la articolul 9 alineatul (1) din acest regulament trebuie interpretată în sens larg (Hotărârea din 4 octombrie 2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, punctul 81 și jurisprudența citată).

59 În special, această dispoziție nu poate fi interpretată în sensul că prelucrarea datelor cu caracter personal care pot dezvălui, în mod indirect, informații sensibile referitoare la o persoană fizică este exceptată de la regimul de protecție consolidată prevăzut de această dispoziție, în caz contrar aducându-se atingere efectului util al acestui regim și protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice pe care acesta vizează să le asigure (Hotărârea din 4 octombrie 2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, punctul 82 și jurisprudența citată).

60 Prin urmare, pentru ca datele cu caracter personal să poată fi calificate drept „date privind sănătatea”, în sensul articolului 9 alineatul (1) din RGPD, este suficient ca acestea să fie de natură să dezvăluie, printr-o operațiune intelectuală de combinare sau de deducție, informații cu privire la starea de sănătate a persoanei vizate (Hotărârea din 4 octombrie 2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, punctul 83 și jurisprudența citată).

61 În speță, articolul 5 alineatul (6), articolul 21 alineatul (3) și articolul 23 alineatul (14) din ADBG prevăd divulgarea către publicul larg a interdicțiilor și a suspendărilor decise de ÖADR sau de USK și a ridicării acestora, cu menționarea numelor persoanelor în cauză, a duratei interdicției și a motivelor acesteia, „fără a putea fi deduse date privind sănătatea lor”.

62 Cu toate acestea, din cererea de decizie preliminară reiese că ÖADR menționează în comunicatele de presă publicate pe site-ul său internet denumirea substanței interzise eventual în cauză.

63 În această privință, instanța de trimitere ridică problema dacă, în special atunci când publicarea unei încălcări a reglementării antidoping menționează denumirea substanței pe care persoana vizată a deținut-o sau a luat-o în scopul îmbunătățirii performanțelor sale, astfel de date pot fi considerate ca fiind „date privind sănătatea”, în sensul articolului 9 alineatul (1) din RGPD.

64 Potrivit jurisprudenței amintite la punctele 57-60 din prezenta hotărâre, datele referitoare la persoanele sancționate pentru încălcarea normelor naționale antidoping pot fi calificate drept „date privind sănătatea” atunci când sunt de natură să dezvăluie, printr-o operațiune intelectuală de combinare sau de deducție, informații cu privire la starea de sănătate fizică sau mentală trecută, prezentă sau viitoare a unei persoane fizice.

65 Or, aceasta poate fi situația numai atunci când denumirea sau categoria substanței sau a metodei interzise în cauză este menționată în publicarea în cauză. Astfel, în lipsa unei asemenea mențiuni, niciun element al acestei publicări nu permite, în principiu, să se facă legătura între constatarea unei încălcări a normelor naționale antidoping, pe de o parte, și informațiile privind starea de sănătate a persoanei în cauză, pe de altă parte.

66 De altfel, simpla menționare a denumirii substanței interzise prezente în organismul unui sportiv, astfel cum rezultă din practica ÖADR, este în general insuficientă pentru a dezvălui informații cu privire la starea de sănătate, chiar și viitoare, a acestui sportiv.

67 În schimb, nu se poate exclude ca, atunci când este combinată cu alte elemente, menționarea denumirii sau a categoriei substanței ori a metodei interzise în cauză să poată, cel puțin în mod indirect, să dezvăluie, printr-o operațiune intelectuală de combinare sau de deducție, informații cu privire la starea de sănătate, eventual viitoare, a persoanei vizate.

68 Acest lucru este valabil în special atunci când această persoană ia o substanță sau utilizează o metodă interzisă din cauza unei anumite stări de sănătate, dar nu a solicitat o autorizație de utilizare în scopuri terapeutice în temeiul procedurii prevăzute la articolul 12 din ADBG.

69 Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica, având în vedere ansamblul împrejurărilor care caracterizează publicările în discuție în litigiul principal, în special cele efectuate de ÖADR și care menționează denumirea substanței interzise în cauză, dacă informațiile publicate constituie „date privind sănătatea”, în sensul articolului 4 punctul 15 și al articolului 9 alineatul (1) din RGPD, interpretate în lumina considerentului (35) al acestui regulament.

70 În ipoteza în care, la finalul acestei verificări, instanța de trimitere ar ajunge la concluzia că datele în cauză constituie în mod efectiv „date privind sănătatea”, în sensul articolului 9 alineatul (1) din RGPD, publicarea lor ar fi în principiu interzisă, sub rezerva însă a derogărilor prevăzute la acest articol 9 alineatul (2), care sunt de strictă interpretare [a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 iulie 2023, Meta Platforms ș.a. (Condiții generale de utilizare a unei rețele sociale), C-252/21, EU:C:2023:537, punctele 68 și 76].

71 Astfel, presupunând că informațiile în discuție în litigiul principal constituie „date privind sănătatea”, în sensul articolului 9 alineatul (1) din RGPD, această constatare nu se opune, după cum reiese în special din considerentul (51) al acestuia din urmă, ca ele să poată face obiectul unei prelucrări dacă este îndeplinită una dintre condițiile prevăzute la acest articol 9 alineatul (2).

72 În lipsa unui consimțământ explicit din partea reclamanților din litigiul principal, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) litera (a) din RGPD, publicarea unor astfel de date pe site-ul internet al ÖADR ar putea printre altele să fie admisibilă în temeiul acestui articol 9 alineatul (2) litera (g) cu condiția ca aceasta să fie necesară din motive de interes public major, în baza dreptului Uniunii sau a dreptului austriac, care trebuie să fie proporțional cu obiectivul urmărit, respectă esența dreptului la protecția datelor și prevede măsuri corespunzătoare și specifice pentru protejarea drepturilor fundamentale și a intereselor persoanei vizate, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

73 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că trebuie să se răspundă la a doua întrebare că articolul 9 din RGPD trebuie interpretat în sensul că informația potrivit căreia o anumită persoană a săvârșit o încălcare specifică a normelor antidoping și îi este interzisă participarea la competiții naționale și internaționale ca urmare a acestei încălcări nu intră, în principiu, în sfera noțiunii de „date privind sănătatea”, în sensul acestui articol 9. În schimb, situația este diferită atunci când o astfel de informație menționează denumirea sau categoria substanței ori a metodei interzise vizate de respectiva încălcare, iar această mențiune, combinată cu alte informații referitoare la această persoană, este de natură să dezvăluie, chiar și în mod indirect, printr-o operațiune intelectuală de combinare sau de deducție, informații cu privire la starea de sănătate fizică sau mentală trecută, prezentă sau viitoare a respectivei persoane.

Cu privire la a treia și la a patra întrebare

74 Prin intermediul celei de a treia și al celei de a patra întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (c) și articolul 6 alineatul (3) al doilea paragraf din RGPD trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care impune organismelor naționale antidoping o obligație de a publica date cu caracter personal privind sportivii sancționați ca urmare a unei încălcări a

normelor antidoping, precum numele sportivilor în cauză, durata interdicției care le-a fost aplicată și motivele acesteia, cu excepția sportivilor amatori, a persoanelor deosebit de vulnerabile și a „avertizorilor”.

75 Ea solicită în acest context să se stabilească dacă regulamentul menționat impune, înainte de publicarea acestor date, o evaluare comparativă de la caz la caz a intereselor în cauză de către operator pentru a verifica proporționalitatea unei astfel de publicări în raport cu împrejurările individuale sau dacă este suficient în această privință ca legiuitorul național să stabilească în mod abstract situațiile în care o publicare poate sau trebuie să fie omisă. În această din urmă ipoteză, ea ridică problema dacă excepțiile prevăzute de ADBG pentru situațiile în care este vorba despre sportivi amatori, persoane deosebit de vulnerabile sau „avertizori” permit să se asigure proporționalitatea publicărilor prevăzute de această reglementare națională.

76 În această privință, trebuie amintit că orice prelucrare a datelor cu caracter personal trebuie, pe de o parte, să fie conformă cu principiile referitoare la prelucrarea datelor enunțate la articolul 5 din RGPD și, pe de altă parte, să se conformeze unuia dintre principiile referitoare la legalitatea prelucrării enumerate la articolul 6 alineatul (1) din acest regulament [Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504, punctul 96].

77 În ceea ce privește principiile referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal, instanța de trimitere se referă în mod specific la cel vizat la acest articol 5 alineatul (1) litera (a), potrivit căruia datele cu caracter personal sunt prelucrate în mod legal, echitabil și transparent față de persoana vizată, precum și la principiul „reducerii la minimum a datelor” care figurează la același articol 5 alineatul (1), la litera (c), potrivit căruia aceste date sunt adecvate, relevante și limitate la ceea ce este necesar în raport cu scopurile în care sunt prelucrate și care constituie expresia principiului proporționalității [Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504, punctul 98].

78 În ceea ce privește principiile referitoare la legalitatea prelucrării, articolul 6 alineatul (1) din RGPD prevede o listă exhaustivă și limitativă de cazuri în care o prelucrare de date cu caracter personal poate fi considerată ca fiind legală. Astfel, pentru a putea fi considerată legitimă, prelucrarea trebuie să se încadreze în unul dintre cazurile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) [a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504, punctul 99 și jurisprudența citată].

79 În această privință, astfel cum a subliniat domnul avocat general la punctul 139 din concluzii, prelucrarea datelor cu caracter personal în discuție în litigiul principal, și anume publicarea pe internet a numelor sportivilor sancționați ca urmare a unei încălcări a normelor antidoping, a duratei interdicției care le-a fost aplicată și a motivelor acesteia, efectuată de NADA și de ÖADR, rezultă din articolul 5 alineatul (6) punctul 4 și din articolul 21 alineatul (3) din ADBG. Prin urmare, este necesar să se considere că această prelucrare poate intra sub incidența ipotezei vizate la articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (c) din RGPD, în temeiul căruia prelucrarea este legală dacă și în măsura în care este „necesară în vederea îndeplinirii unei obligații legale care îi revine operatorului”.

80 În plus, această prelucrare este efectuată în vederea combaterii dopajului și, prin urmare, în executarea unei misiuni de interes public care de altfel corespunde obiectivelor pe care acțiunea Uniunii le urmărește în temeiul articolului 165 alineatul (2) ultima liniuță TFUE, și anume în special promovarea spiritului de echitate în competițiile sportive și protejarea integrității fizice și

morale a sportivilor. Prin urmare, aceasta poate intra de asemenea sub incidența primei ipoteze prevăzute la articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (e) din RGPD, în temeiul căreia prelucrarea este legală dacă și în măsura în care este „necesară pentru îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public”.

81 În ceea ce privește prelucrările care se încadrează în ipotezele de legalitate enunțate la articolul 6 alineatul (1) primul paragraf literele (c) și (e) din RGPD, articolul 6 alineatul (3) din RGPD prevede printre altele că dreptul Uniunii sau dreptul intern în temeiul căruia sunt efectuate aceste prelucrări trebuie să urmărească un obiectiv de interes public și să fie proporțional cu obiectivul legitim urmărit. Curtea a arătat că cerințele prevăzute la această din urmă dispoziție sunt o expresie a celor care rezultă de la articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), astfel încât ele trebuie interpretate în lumina, printre altele, a acestei din urmă dispoziții (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 august 2022, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, C-184/20, EU:C:2022:601, punctul 69).

82 În această privință, trebuie amintit că drepturile fundamentale la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal, garantate la articolele 7 și 8 din cartă, nu sunt prerogative absolute, ci trebuie să fie luate în considerare în raport cu funcția lor în societate și trebuie evaluate comparativ cu alte drepturi fundamentale. Astfel, pot fi impuse restrângeri, cu condiția ca, în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) din cartă, acestea să fie prevăzute de lege și să respecte substanța drepturilor fundamentale, precum și principiul proporționalității. În temeiul acestui din urmă principiu, pot fi impuse restrângeri numai în cazul în care acestea sunt necesare și numai dacă răspund efectiv unor obiective de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și a libertăților celorlalți. Acestea trebuie să fie efectuate în limitele strictului necesar, iar reglementarea care presupune o ingerință trebuie să prevadă norme clare și precise care să reglementeze conținutul și aplicarea măsurii respective (Hotărârea din 1 august 2022, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, C-184/20, EU:C:2022:601, punctul 70 și jurisprudența citată).

83 Conformitatea cu RGPD a unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal trebuie examinată în lumina tuturor acestor elemente.

84 Mai precis, trebuie să se verifice, în primul rând, dacă publicarea pe internet a numelor sportivilor sancționați ca urmare a unei încălcări a normelor antidoping, a duratei interdicției care le-a fost aplicată și a motivelor acesteia, efectuată de NADA și de ÖADR și prevăzută la articolul 5 alineatul (6) punctul 4 și la articolul 21 alineatul (3) din ADBG, urmărește un obiectiv de interes general, în al doilea rând, dacă această publicare este aptă să realizeze obiectivul de interes general urmărit, în al treilea rând, dacă ingerința în drepturile fundamentale garantate la articolele 7 și 8 din cartă care rezultă dintr-o astfel de publicare este limitată la strictul necesar, în sensul că acest obiectiv nu ar putea fi atins în mod rezonabil la fel de eficace prin alte mijloace care afectează mai puțin aceste drepturi fundamentale ale persoanelor vizate, și, în al patrulea rând, dacă această ingerință nu este disproporționată în raport cu obiectivul menționat, ceea ce implică printre altele o ponderare a importanței acestuia și a gravității ingerinței menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 noiembrie 2022, Luxembourg Business Registers, C-37/20 și C-601/20, EU:C:2022:912, punctul 66).

85 În primul rând, trebuie să se constate că o reglementare prin care se urmărește combaterea dopajului în scopul de a menține desfășurarea loială, integră și obiectivă a competiției sportive, de a asigura egalitatea de șanse între sportivi, de a proteja sănătatea acestora, precum și de a asigura respectarea valorilor etice în sport urmărește un obiectiv de interes general (a se vedea în

acest sens Hotărârea din 18 iulie 2006, Meca-Medina și Majcen/Comisia, C-519/04 P, EU:C:2006:492, punctele 43-45). Pe de altă parte, astfel cum s-a arătat la punctul 80 din prezenta hotărâre, acest obiectiv figurează printre cele pe care acțiunea Uniunii le urmărește în temeiul articolului 165 alineatul (2) ultima liniuță TFUE.

86 În al doilea rând, urmărirea acestui obiectiv de interes general poate fi asigurată, dincolo de adoptarea unor sancțiuni în cazul încălcării normelor antidoping, prin divulgarea către publicul larg a unor date cu caracter personal precum cele în discuție în litigiul principal. Într-adevăr, pe de o parte, o asemenea divulgare este de natură să descurajeze sportivii să încalce aceste norme și astfel să prevină dopajul în sport, expunând publicului larg încălcările săvârșite și informând persoanele care pot să sponsorizeze sportivul în cauză. Pe de altă parte, această divulgare contribuie la evitarea eludării normelor menționate și astfel la asigurarea efectivității sancțiunilor pronunțate, împiedicând participarea acestuia la competiții din care trebuie exclus, prin informarea organizatorilor de competiții și a potențialilor angajatori ai sportivului în cauză.

87 Prin urmare, publicarea datelor referitoare la încălcările normelor antidoping este aptă să contribuie la realizarea obiectivului de interes general urmărit, contribuind la descurajare și la prevenire, precum și la efectivitatea sancțiunilor pronunțate.

88 În al treilea rând, în ceea ce privește caracterul necesar al obligației de publicare în cauză, trebuie arătat că aceasta servește la consolidarea sancțiunilor pronunțate, care sunt necesare pentru a garanta executarea interdicției dopajului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 iulie 2006, Meca-Medina și Majcen/Comisia, C-519/04 P, EU:C:2006:492, punctul 44).

89 Cu toate acestea, așa cum se subliniază în considerentul (39) al RGPD, această cerință a necesității nu este îndeplinită atunci când obiectivul de interes general vizat poate fi atins în mod rezonabil la fel de eficient prin alte mijloace care să afecteze mai puțin drepturile fundamentale ale persoanelor vizate, în special dreptul la respectarea vieții private și dreptul la protecția datelor cu caracter personal garantate la articolele 7 și 8 din cartă, derogările și restricțiile de la principiul protecției unor asemenea date trebuind să fie efectuate în limitele strictului necesar [Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504, punctul 110].

90 Or, nu rezultă că măsuri care să afecteze mai puțin drepturile la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal ale persoanelor vizate – precum o publicare anonimizată a încălcărilor normelor antidoping constatate și a sancțiunilor pronunțate sau o publicare limitată la persoanele însărcinate cu asigurarea respectării acestor sancțiuni, precum organizatorii de competiții și asociațiile sportive – sunt de natură să atingă obiectivul vizat la punctul 85 din prezenta hotărâre într-un mod la fel de eficace precum publicarea nominală a informațiilor în discuție în litigiul principal pe site-urile internet ale NADA și ÖADR.

91 Astfel, pe de o parte, o sancțiune pronunțată pentru încălcarea normelor antidoping atinge cu atât mai bine obiectivul de descurajare și de prevenire cu cât face obiectul unei publicități, încurajând ceilalți sportivi să nu recurgă la un produs dopant și pe sportivul sancționat însuși să nu recurgă din nou la acesta.

92 Pe de altă parte, având în vedere particularitățile dopajului în domeniul sportului, pentru a evita eludarea normelor antidoping și pentru a asigura efectivitatea sancțiunilor pronunțate, este necesar ca acestea să fie publicate și ca identitatea sportivului în cauză să fie divulgată unui public care nu este limitat la persoanele însărcinate să asigure respectarea acestor sancțiuni, precum

organizatorii de competiții și asociațiile sportive. Desigur, punerea în aplicare a interdicției de a participa la competiții sportive pronunțată împotriva sportivului în cauză impune în special ca organizatorii acestor competiții să aibă cunoștință de aceasta. Cu toate acestea, în ceea ce privește sportivii profesioniști, publicarea sancțiunii în cauză dincolo de un cerc restrâns de persoane nu pare să depășească ceea ce este necesar pentru a informa persoanele pe care această sancțiune le privește în mod indirect și ale căror interese sunt afectate de aceasta, precum angajatorii și sponsorii, actuali sau potențiali, ai sportivului sancționat.

93 În al patrulea rând, trebuie amintit că obiectivul de interes general în cauză nu poate fi urmărit fără a ține seama de faptul că trebuie conciliat cu drepturile fundamentale avute în vedere de măsura respectivă, prin realizarea unei ponderări echilibrate între, pe de o parte, acest obiectiv de interes general și, pe de altă parte, aceste drepturi. În consecință, pentru a aprecia proporționalitatea prelucrării în cauză în litigiul principal, este necesar să se cuantifice gravitatea ingerinței în drepturile fundamentale la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal pe care o presupune această prelucrare și să se verifice dacă importanța obiectivului de interes general urmărit de prelucrarea respectivă este corelată cu această gravitate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 august 2022, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, C-184/20, EU:C:2022:601, punctul 98).

94 Pentru a evalua gravitatea acestei ingerințe, trebuie să se țină seama, printre altele, de natura datelor cu caracter personal în cauză, în special de natura eventual sensibilă a acestor date, precum și de natura și de modalitățile concrete de prelucrare a datelor în cauză, în special de numărul de persoane care au acces la aceste date și de modalitățile de acces la acestea din urmă (Hotărârea din 1 august 2022, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, C-184/20, EU:C:2022:601, punctul 99).

95 În cazul în care instanța de trimitere ar constata că informațiile în discuție în litigiul principal publicate de ÖADR menționează denumirea sau categoria substanței ori a metodei interzise și constituie „date privind sănătatea”, în conformitate cu împrejurările menționate la punctul 73 din prezenta hotărâre, ea ar trebui nu numai să țină seama de acestea în cadrul aprecierii sale privind respectarea cerințelor de proporționalitate care decurg din articolul 5 alineatul (1) litera (c) și din articolul 6 alineatul (3) din RGPD, ci ar trebui să verifice de asemenea, astfel cum s-a arătat la punctele 70-72 din prezenta hotărâre, dacă publicarea acestor date îndeplinește condițiile prevăzute printre altele la articolul 9 alineatul (2) litera (g) din acest regulament.

96 În ceea ce privește prelucrarea în cauză efectuată, printre alții, de NADA, care publică pe site-ul său internet identitatea sportivului vizat fără a menționa însă substanța eventual în cauză, trebuie să se constate că o asemenea publicare implică totuși o ingerință gravă în drepturile fundamentale la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal, din moment ce este de natură să provoace dezaprobarea societății, precum și să determine o stigmatizare a persoanei vizate. În plus, este inerent acestei publicări ca informațiile în cauză să fie apoi accesibile în mod liber unui număr potențial nelimitat de persoane. Pe de altă parte, odată publicate, aceste informații pot fi reproduse pe alte site-uri internet și în acest fel pot rămâne accesibile chiar și după ștergerea lor de pe site-ul internet pe care au fost publicate inițial. Astfel de împrejurări sunt de natură să agraveze consecințele asupra drepturilor fundamentale în cauză ale persoanelor vizate.

97 Gravitatea acestei ingerințe trebuie, așadar, să fie evaluată comparativ cu importanța obiectivului vizat de publicarea în discuție.

98 În această privință, trebuie amintit că a treia și a patra întrebare privesc publicarea datelor cu caracter personal referitoare la sportivii profesioniști care nu intră sub incidența excepțiilor prevăzute de ADBG, care privesc sportivii amatori, persoanele deosebit de vulnerabile și „avertizorii”. Potrivit legii menționate, această publicare nu implică nicio apreciere individuală în funcție de împrejurări.

99 Acesta este contextul în care instanța de trimitere ridică problema dacă RGPD impune, înainte de publicarea acestor date, o evaluare comparativă de la caz la caz a intereselor în cauză de către operator pentru a verifica proporționalitatea unei astfel de publicări în raport cu împrejurările individuale sau dacă este suficient în această privință ca legiuitorul național să stabilească în mod abstract situațiile în care o publicare poate sau trebuie să fie omisă.

100 Așa cum reiese din articolele 21 și 23 din ADBG, legiuitorul austriac a avut în vedere situații predefinite în mod independent față de împrejurările proprii fiecărui caz individual, precizând elementele publicării în cauză și prevăzând anumite excepții. Astfel, acesta a încadrat respectiva publicare și a efectuat o evaluare comparativă abstractă a interesului sportivilor ale căror date cu caracter personal sunt divulgate, pe de o parte, și a intereselor legate de combaterea dopajului, pe de altă parte.

101 Cu toate acestea, ținând seama de gravitatea ingerinței în drepturile fundamentale la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal ale persoanelor vizate care rezultă, după cum s-a arătat la punctul 96 din prezenta hotărâre, din publicarea online a sancțiunilor în cazul încălcării antidoping, nu se poate exclude că există, în afara acestor situații predefinite, împrejurări specifice în raport cu care o publicare a datelor în cauză se dovedește incompatibilă cu cerința unei ponderări echilibrate între diferitele interese în cauză, care permite printre altele ca gravitatea ingerinței pe care o implică publicarea în cauză să fie corelată cu importanța obiectivelor urmărite.

102 Prin urmare, în materie de combatere a dopajului în domeniul sportului, cu toate că articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (c) și articolul 6 alineatul (3) al doilea paragraf din RGPD nu impun ca o evaluare comparativă individuală să fie efectuată în toate cazurile, acestea implică totuși ca, atunci când situațiile predefinite de reglementarea națională nu permit prin ele însele asigurarea respectării principiului proporționalității în fiecare caz în parte, operatorii să țină seama în mod corespunzător de împrejurările care caracterizează cazul în speță și să efectueze o astfel de evaluare comparativă individuală pe baza acestora înainte de a publica datele în cauză pe internet.

103 Această evaluare comparativă ar trebui să țină seama totodată de gravitatea încălcării normelor antidoping și de calitatea persoanei vizate, precum și, printre altele, de aspectul dacă această persoană este un sportiv renumit, care se bucură de notorietate la nivel național sau internațional în domeniul său de activitate specific sau chiar dincolo de acest domeniu. Astfel, sportivilor de înalt nivel și care beneficiază de o anumită notorietate le revine o responsabilitate aparte.

104 În plus, în ceea ce privește durata publicării, cu cât durata publicării în cauză este mai lungă, cu atât consecințele asupra intereselor și a vieții private ale persoanei vizate sunt mai importante și cu atât cerințele referitoare în special la proporționalitatea acestei publicări sunt mai ridicate [a se vedea în această privință Hotărârea din 7 decembrie 2023, SCHUFA Holding (Liberare de restul de datorie), C-26/22 și C-64/22, EU:C:2023:958, punctul 95]. Aceasta este situația în special atunci când este vorba despre o publicare accesibilă unui număr potențial nelimitat de destinatari.

105 O publicare nominală pe site-urile internet ale NADA și ÖADR a informațiilor în discuție în litigiul principal pentru o durată care ar depăși perioada de aplicare a sancțiunilor în cauză nu ar fi proporțională cu importanța obiectivului urmărit, având în vedere gravitatea ingerinței pe care o implică o astfel de publicare în drepturile fundamentale consacrate la articolele 7 și 8 din cartă.

106 În ceea ce privește mai precis o publicare nominală pe site-urile internet ale NADA și ÖADR a informațiilor în discuție în litigiul principal a cărei durată corespunde perioadei de aplicare a sancțiunilor în cauză, este necesar să se arate că sancțiunile pot fi impuse o perioadă lungă, chiar foarte lungă sau chiar pot fi impuse pe viață. Or, atunci când sportivul în cauză împlinește pe durata aplicării sancțiunilor o vârstă la care nu va mai fi în măsură să exercite activitatea sportivă în cauză, o publicare care ar depăși în mod vădit această vârstă pare, în principiu, de asemenea disproporționată. Așadar, revine operatorului sarcina de a se asigura, în funcție de ansamblul împrejurărilor speței, că ingerința în drepturile fundamentale consacrate la articolele 7 și 8 din cartă pe care o presupune publicarea în cauză este corelată cu importanța obiectivului urmărit.

107 Având în vedere ceea ce precedă, este necesar să se răspundă la a treia și la a patra întrebare că articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (c) și articolul 6 alineatul (3) al doilea paragraf din RGPD trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care impune organismelor naționale antidoping o obligație de a publica pe internet date cu caracter personal referitoare la toți sportivii sancționați ca urmare a unei încălcări a normelor antidoping, precum numele sportivilor în cauză, durata interdicției care le-a fost aplicată și motivele acesteia, cu excepția sportivilor amatori, a persoanelor deosebit de vulnerabile și a „avertizorilor”, cu condiția ca această reglementare să permită operatorilor să efectueze, în afara acestor excepții și înaintea unei astfel de publicări, o evaluare comparativă individuală a intereselor în cauză pentru a garanta că această publicare este efectuată în conformitate cu acest regulament.

Cu privire la a cincea întrebare

108 Prin intermediul celei de a cincea întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 10 din RGPD trebuie interpretat în sensul că se aplică prelucrărilor de date cu caracter personal referitoare la încălcările prevăzute de o reglementare națională antidoping și la sancțiunile pronunțate pentru astfel de încălcări.

109 Respectiva instanță precizează în această privință că sancțiunile în discuție în litigiul principal cuprind retragerea titlurilor și restituirea premiilor, precum și o interdicție multianuală sau pe viață de a participa la orice competiții naționale și internaționale. În plus, aceasta arată că, în temeiul articolului 24 alineatul (4) din ADBG, organizațiile sportive nu pot angaja persoane care fac obiectul unei interdicții în temeiul legislației antidoping.

110 Prin intermediul acestei întrebări, instanța menționată urmărește, așadar, să afle dacă datele cu caracter personal referitoare la încălcările prevăzute de o reglementare națională antidoping și la sancțiunile pronunțate pentru astfel de încălcări constituie date cu caracter personal „referitoare la condamnări penale și infracțiuni sau la măsuri de securitate conexe”, în sensul articolului 10 din RGPD.

111 În temeiul acestui articol 10, prelucrarea datelor din această ultimă categorie se efectuează numai sub controlul unei autorități de stat, cu excepția cazului în care este autorizată de dreptul Uniunii sau de dreptul intern care prevede garanții adecvate pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate.

112 În această privință trebuie amintit că articolul 10 menționat urmărește să asigure o protecție sporită în raport cu unele prelucrări care, din cauza caracterului deosebit de sensibil al datelor în discuție, sunt susceptibile să constituie o ingerință deosebit de gravă în drepturile fundamentale la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal, garantate la articolele 7 și 8 din cartă [Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504, punctul 74 și jurisprudența citată].

113 Pentru a stabili dacă un astfel de acces reprezintă o prelucrare de date cu caracter personal referitoare la „infracțiuni”, în sensul articolului 10 din RGPD, trebuie arătat, în primul rând, că această noțiune se referă exclusiv la încălcările de natură penală și că protecția sporită prevăzută la acest articol este rezervată doar domeniului penal, după cum rezultă printre altele din geneza RGPD, din care reiese că legiuitorul Uniunii a omis în mod deliberat să includă adjectivul „administrativ” la articolul 10 menționat [a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504, punctele 77 și 78].

114 În al doilea rând, noțiunea de „încălcare de natură penală”, decisivă pentru a determina aplicabilitatea articolului 10 din RGPD în cazul unor date cu caracter personal precum cele în discuție în litigiul principal, necesită în întreaga Uniune o interpretare autonomă și uniformă care trebuie stabilită ținând cont de obiectivul urmărit de acest articol și de contextul în care acesta se înscrie, fără să fie determinantă în această privință calificarea dată de statul membru în cauză încălcărilor respective, această calificare putând fi diferită de la un stat membru la altul [a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504, punctul 85 și jurisprudența citată].

115 În al treilea rând, trebuie să se constate că încălcările și sancțiunile antidoping nu vizează decât un anumit grup de persoane, și anume sportivii, și că, asemenea sancțiunilor disciplinare, ele au ca scop asigurarea respectării de către membrii acestui grup a normelor de comportament proprii acestuia.

116 În această privință, din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului rezultă că faptul că o normă care sancționează o anumită încălcare se adresează tuturor cetățenilor pledează în favoarea caracterului penal al sancțiunii în cauză (a se vedea în acest sens Curtea EDO, 21 februarie 1984, Öztürk împotriva Germaniei, CE:ECHR:1984:0221JUD000854479, § 53). În schimb, în ceea ce privește o procedură disciplinară desfășurată în fața unor organe corporative și în cadrul căreia este în joc dreptul de a exercita o profesie, Curtea EDO a constatat deja că nu există nicio îndoială cu privire la caracterul „civil” al drepturilor în discuție (Curtea EDO, 2 octombrie 2018, Mutu și Pechstein împotriva Elveției, CE:ECHR:2018:1002JUD004057510, § 58).

117 Or, spre deosebire de cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare) (C-439/19, EU:C:2021:504), în care atribuirea de puncte de penalizare ca urmare a săvârșirii unor încălcări ale normelor de circulație rutieră se întemeia pe un text cu aplicabilitate generală, reglementarea națională în discuție în litigiul principal se aplică unui grup de persoane vizate de un set de norme specifice.

118 În plus, încălcările și sancțiunile antidoping prevăzute de această reglementare au ca scop nu doar să protejeze societatea și să pedepsească persoana interesată, ci și să protejeze în special integritatea competiției sportive și reputația disciplinei sportive în cauză.

119 Rezultă că încălcările antidoping precum cele în discuție în litigiul principal nu intră în sfera noțiunii de „infracțiuni” prevăzute la articolul 10 din RGPD.

120 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la a cincea întrebare că articolul 10 din RGPD trebuie interpretat în sensul că nu se aplică prelucrărilor de date cu caracter personal referitoare la încălcările prevăzute de o reglementare națională antidoping și la sancțiunile pronunțate pentru astfel de încălcări, din moment ce, independent de calificarea acestor încălcări în dreptul intern, respectivele încălcări și aceste sancțiuni nu vizează decât un anumit grup de persoane, și anume sportivii, asemenea unor sancțiuni disciplinare având ca scop asigurarea respectării de către membrii unui grup a normelor de conduită proprii acestuia.

Cu privire la a șasea întrebare

121 În cazul unui răspuns afirmativ la a cincea întrebare, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 10 din RGPD trebuie interpretat în sensul că deciziile unei autorități responsabile cu supravegherea prelucrării datelor cu caracter personal referitoare la condamnări penale și la infracțiuni trebuie să facă obiectul unui control jurisdicțional.

122 Având în vedere răspunsul dat la a cincea întrebare, nu este necesar să se răspundă la a șasea întrebare.

Cu privire la a șaptea întrebare

123 Prin intermediul celei de a șaptea întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă o plângere depusă la o autoritate de supraveghere în temeiul articolului 77 din RGPD, referitoare la o pretinsă încălcare a dreptului la ștergerea datelor prevăzut la articolul 17 din acest regulament, este admisibilă atunci când prelucrarea datelor cu caracter personal ale persoanei vizate nu a avut încă loc nici la data depunerii acestei plângeri, nici la data la care autoritatea menționată se pronunță cu privire la aceasta, dar existau deja indicii concrete că o prelucrare a datelor cu caracter personal de către operator era iminentă sau urma să aibă loc în viitorul apropiat. În cazul unui răspuns negativ, aceasta ridică problema admisibilității *a posteriori* a plângerii menționate atunci când această prelucrare intervine ulterior, în cursul procedurii jurisdicționale.

124 În ceea ce privește prima subîntrebare, trebuie amintit că articolul 77 alineatul (1) din RGPD prevede că orice persoană vizată are dreptul de a depune o plângere la o autoritate de supraveghere „în cazul în care consideră că prelucrarea datelor cu caracter personal care o vizează încalcă [acest] regulament”. Articolul 77 alineatul (2) din RGPD precizează informațiile pe care autoritatea de supraveghere trebuie să le furnizeze reclamantului care a depus o astfel de plângere.

125 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, în vederea interpretării unei dispoziții de drept al Uniunii, trebuie să se țină seama nu numai de termenii acesteia, în conformitate cu sensul lor obișnuit în limbajul curent, ci și de contextul său și de obiectivele urmărite de reglementarea din care aceasta face parte [Hotărârea din 17 noiembrie 1983, Merck, 292/82, EU:C:1983:335, punctul 12, precum și Hotărârea din 9 ianuarie 2025, Österreichische Datenschutzbehörde (Cereri excesive), C-416/23, EU:C:2025:3, punctul 24].

126 În primul rând, modul de redactare a articolului 77 din RGPD nu impune un termen pentru depunerea unei plângeri privind o prelucrare de date cu caracter personal care constituie o pretinsă încălcare a acestui regulament și nici nu are în vedere ipoteza în care prelucrarea datelor

cu caracter personal în cauză nu a avut încă loc. Astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 186 din concluzii, acest articol utilizează verbul „încalcă”, ceea ce implică faptul că prelucrarea trebuie să fi avut deja loc, fără a exclude însă ipoteza unei prelucrări viitoare.

127 În al doilea rând, ca elemente de context, este necesar să se menționeze atribuțiile și competențele autorităților de supraveghere. În special, în temeiul articolului 57 alineatul (1) litera (f) din RGPD, fiecare autoritate de supraveghere este obligată, pe teritoriul său, să trateze plângerile pe care orice persoană, conform articolului 77 alineatul (1) din acest regulament, are dreptul de a le depune în cazul în care consideră că o prelucrare a datelor cu caracter personal care o vizează încalcă regulamentul menționat și să investigheze într-o măsură adecvată obiectul acestora. Autoritatea de supraveghere trebuie să soluționeze o astfel de plângere cu toată diligența necesară [a se vedea Hotărârea din 7 decembrie 2023, SCHUFA Holding (Liberare de restul de datorie), C-26/22 și C-64/22, EU:C:2023:958, punctul 56, precum și jurisprudența citată].

128 În plus, articolul 58 alineatul (1) din RGPD învestește fiecare autoritate de supraveghere cu competențe importante de investigare în vederea soluționării plângerilor depuse. Atunci când o asemenea autoritate constată, la finalul investigației sale, o încălcare a dispozițiilor acestui regulament, ea este obligată să reacționeze în mod corespunzător pentru a remedia insuficiența constatată. În acest scop, articolul 58 alineatul (2) din RGPD enumeră diferitele competențe corective pe care autoritatea de supraveghere le poate avea, ea dispunând în această privință de o marjă de apreciere în ceea ce privește alegerea mijloacelor adecvate și necesare [Hotărârea din 7 decembrie 2023, SCHUFA Holding (Liberare de restul de datorie), C-26/22 și C-64/22, EU:C:2023:958, punctele 57 și 68].

129 Printre aceste competențe corective, autoritatea de supraveghere are posibilitatea, în temeiul articolului 58 alineatul (2) litera (a) din RGPD, de a emite avertizări în atenția unui operator cu privire la posibilitatea ca operațiunile de prelucrare prevăzute să încalce dispozițiile RGPD. Prin urmare, aceasta dispune de competențe cu caracter preventiv.

130 Rezultă că procedura privind plângerea este concepută ca un mecanism capabil să protejeze în mod eficient drepturile și interesele persoanelor vizate [Hotărârea din 7 decembrie 2023, SCHUFA Holding (Liberare de restul de datorie), C-26/22 și C-64/22, EU:C:2023:958, punctul 58].

131 Pe de altă parte, trebuie amintit că, în ceea ce privește articolul 3 punctul 2 din Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO 2016, L 119, p. 89), Curtea a statuat că orice tentativă de prelucrare a datelor poate constitui deja o prelucrare de date [a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 octombrie 2024, Bezirkshauptmannschaft Landeck (Tentativă de accesare a datelor cu caracter personal stocate pe un telefon mobil), C-548/21, EU:C:2024:830, punctele 69-77].

132 Din aceste elemente reiese că o intervenție preventivă din partea autorităților de supraveghere în cadrul tratării plângerilor nu este exclusă în contextul RGPD.

133 În al treilea rând, această interpretare este confirmată de obiectivele urmărite de RGPD. Într-adevăr, printre altele din considerentul (10) al acestui regulament reiese că el urmărește să asigure un nivel ridicat de protecție a persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu

caracter personal în cadrul Uniunii. Considerentul (11) al regulamentului menționat menționează, în plus, că o protecție efectivă a acestor date în întreaga Uniune necesită consolidarea drepturilor persoanelor vizate.

134 Or, restrângerea obligației de a trata plângerile ce revine autorităților de supraveghere în temeiul articolului 57 alineatul (1) litera (f) din RGPD, interpretând articolul 77 alineatul (1) din acest regulament în sensul că acesta exclude orice posibilitate de a depune o plângere la o autoritate de supraveghere atunci când operatorul se pregătește să efectueze o prelucrare, ar fi contrară obiectivelor urmărite de regulamentul menționat, în special cel care constă în asigurarea unui nivel ridicat de protecție a persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul Uniunii.

135 Prin urmare, o plângere depusă în temeiul articolului 77 din RGPD poate fi considerată admisibilă, în pofida faptului că prelucrarea datelor cu caracter personal care face obiectul acestei plângeri nu a avut încă loc la data depunerii de către persoana vizată a plângerii menționate la autoritatea de supraveghere, cu condiția însă ca această prelucrare să nu aibă un caracter pur ipotetic.

136 În cauza principală, instanța de trimitere este sesizată cu o acțiune împotriva unei decizii prin care o plângere având ca obiect ștergerea datelor în cauză a fost respinsă pentru lipsa interesului de a acționa, pentru motivul că aceste date nu fuseseră încă publicate. Reclamanta din litigiul principal în cauză, YT, a invocat în această privință faptul că i-a fost aplicată o suspendare de patru ani prin decizia ÖADR și că, prin urmare, o publicare a datelor menționate era iminentă.

137 Or, o plângere având ca obiect obținerea ștergerii datelor cu caracter personal presupune, în principiu, ca aceste date să fi făcut obiectul unei prelucrări. Într-adevăr, este imposibil ca operatorul să dea curs unei astfel de plângeri și să șteargă datele dacă acestea nu au fost încă divulgate.

138 Cu toate acestea, sub rezerva verificării de către instanța de trimitere, rezultă că plângerea depusă de YT în temeiul articolului 77 din RGPD urmărea în realitate să împiedice publicarea datelor cu caracter personal în cauză, iar nu să le șteargă. Astfel, această plângere era admisibilă din moment ce, la data depunerii sale la autoritatea de supraveghere competentă, existau deja indicii concrete că prelucrarea acestor date cu caracter personal în cauză era iminentă sau urma să aibă loc în viitorul apropiat. O asemenea concluzie se impune cu atât mai mult cu cât această prelucrare – și anume publicarea pe internet a numelui lui YT ca urmare a faptului că a fost sancționată ca urmare a unei încălcări a normelor antidoping, precum și a duratei interdicției care i-a fost aplicată – implică, așa cum s-a constatat la punctul 96 din prezenta hotărâre, o ingerință gravă în drepturile fundamentale la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal ale persoanei vizate.

139 Ținând seama de ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la a șaptea întrebare că articolul 77 din RGPD trebuie interpretat în sensul că o plângere depusă în temeiul acestui articol și care urmărește să împiedice publicarea pe internet a unor date cu caracter personal referitoare la încălcarea normelor antidoping este admisibilă atunci când există, la data depunerii acestei plângeri la autoritatea de supraveghere competentă, indicii concrete că această publicare este iminentă sau va avea loc în viitorul apropiat.

Cu privire la cheltuielile de judecată

140 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară:

1) **Articolul 2 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) coroborat cu articolul 16 alineatul (2) prima teză TFUE**

trebuie interpretat în sensul că

intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii și, așadar, al celui al acestui regulament o prelucrare de date cu caracter personal care constă în publicarea, în temeiul unor norme naționale antidoping, a numelor sportivilor sancționați pentru încălcarea acestor norme, a disciplinei sportive practicate de aceștia, a încălcării normelor menționate săvârșite, a sancțiunii pronunțate în privința acestor sportivi, precum și a începutului și a sfârșitului acestei sancțiuni.

2) **Articolul 9 din Regulamentul 2016/679**

trebuie interpretat în sensul că

informația potrivit căreia o anumită persoană a săvârșit o încălcare specifică a normelor antidoping și îi este interzisă participarea la competiții naționale și internaționale ca urmare a acestei încălcări nu intră, în principiu, în sfera noțiunii de „date privind sănătatea”, în sensul acestui articol 9. În schimb, situația este diferită atunci când o astfel de informație menționează denumirea sau categoria substanței ori a metodei interzise vizate de respectiva încălcare, iar această mențiune, combinată cu alte informații referitoare la această persoană, este de natură să dezvăluie, chiar și în mod indirect, printr-o operațiune intelectuală de combinare sau de deducție, informații cu privire la starea de sănătate fizică sau mentală trecută, prezentă sau viitoare a respectivei persoane.

3) **Articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (c) și articolul 6 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul 2016/679**

trebuie interpretate în sensul că

nu se opun unei reglementări naționale care impune organismelor naționale antidoping o obligație de a publica pe internet date cu caracter personal referitoare la toți sportivii sancționați ca urmare a unei încălcări a normelor antidoping, precum numele sportivilor în cauză, durata interdicției care le-a fost aplicată și motivele acesteia, cu excepția sportivilor amatori, a persoanelor deosebit de vulnerabile și a „avertizorilor”, cu condiția ca această reglementare să permită operatorilor să efectueze, în afara

acestor excepții și înaintea unei astfel de publicări, o evaluare comparativă individuală a intereselor în cauză pentru a garanta că această publicare este efectuată în conformitate cu acest regulament.

4) Articolul 10 din Regulamentul 2016/679

trebuie interpretat în sensul că

nu se aplică prelucrărilor de date cu caracter personal referitoare la încălcările prevăzute de o reglementare națională antidoping și la sancțiunile pronunțate pentru astfel de încălcări, din moment ce, independent de calificarea acestor încălcări în dreptul intern, respectivele încălcări și aceste sancțiuni nu vizează decât un anumit grup de persoane, și anume sportivii, asemenea unor sancțiuni disciplinare având ca scop asigurarea respectării de către membrii unui grup a normelor de conduită proprii acestuia.

5) Articolul 77 din Regulamentul 2016/679

trebuie interpretat în sensul că

o plângere depusă în temeiul acestui articol și care urmărește să împiedice publicarea pe internet a unor date cu caracter personal referitoare la încălcarea normelor antidoping este admisibilă atunci când există, la data depunerii acestei plângeri la autoritatea de supraveghere competentă, indicii concrete că această publicare este iminentă sau va avea loc în viitorul apropiat.

Semnături